

“Газету люблю, поважаю, чекаю...”

“Львівський залізничник” – газета про залізничників і для залізничників. Щодня ми працюємо над тим, щоб кожен наш читач, розгорнувши газету, дізнався про новини магістралі, прочитав важливу та корисну для себе інформацію, довідався про успіхи й проблеми колег. Цього року “Львівський залізничник” здобув визнання на загальнонаціональному рівні – за підсумками конкурсу Національної спілки журналістів України газету трудового колективу Львівської залізниці визнано “Кращим фаховим (галузевим) виданням України”. Та не менш важливою для колективу редакції є думка наших читачів – залізничників. У часі передплатної кампанії на наступний 2012 рік ми поспілкувалися із представниками різноманітних залізничних професій і поцікавилися: як давно вони передплачують “Львівський залізничник”, що саме їм подобається у газеті, що корисного для себе знаходять на її сторінках, а що в газеті, на їхню думку, варто змінити, на що звернути більше уваги?

Марія ДЗІГОВСЬКА, прийомоздавач станції Персенківка:

– Упродовж 39 років працюю на залізниці і весь цей час передплачую “Львівський залізничник”. На мою думку, колись на шпальтах видання більше уваги звертали на роботу невеликих станцій, їхні колективи, умови праці. Сьогодні працівники теж іще не всюди мають хороші умови праці, і це варто висвітлювати.

На мою думку, потрібно більше писати про молодь. Зараз колективи омолоджуються, тому потрібно більше заохочувати молодих працівників матеріалами про їхні інтереси, проблеми і здобутки в роботі. Це стане для них хорошим стимулом до професійного зростання.

Зазначу, що після переходу на кольорові сторінки, газета стала більш привабливо виглядати.

Микола СЕРНЕЦЬКИЙ, голова благодійного фонду “Спільчани”, голова клубу прихильників “Львівського залізничника”:

– Передплачую “Львівський залізничник” з часу, коли прийшов працювати на залізницю, а був це початок 2002 року. Тоді газета ще була чорно-біла, і тодішній формат мені не подобався. Я в той час висловив багато пропозицій, які в майбутньому були враховані. Змінилось керівництво газети, і врешті вона почала виходити в кольорі, що змінило її на краще. Видання стало значно цікавішим. Від читачів часто чую про те, що газеті бракує цікавої сторінки, в якій подавалася цікава пізнавальна інформація незалізничного характеру – “Коротко про різне”. На жаль, цієї сторінки вже кілька років нема в газеті, а от читачі її хотіли б знову бачити.

Хочеться читати більше матеріалів про молодь, на такій молодіжній сторінці можна було б давати поради молодим фахівцям, розповідати про їхнє життя на залізниці. Якщо створюються залізничні сімейні пари, то чому б не розповісти на сторінках газети про те, як познайомилися, як їм працюється тощо. А підказати таку тему кореспондентам газети могли б колеги по роботі молодят, кадровики чи голови профспілкових організацій.

Висловлювали мені думки й про те, що потрібно більше писати про працівників, які працюють у віддалених районах, адже їхня

робота є не менш важливою. З досягнень таких сумлінних працівників і складається загальний успіх роботи Львівської залізниці. Коли такий залізничник прочитає розповідь про себе або про свого колегу в нашій газеті, то це буде своєрідним визнанням його щоденної праці.

Дмитро НЕПИЙВОДА, майстер електроапаратного цеху моторвагонного депо Коломия:

– Передплачую залізничне видання з 1970 року, відколи прийшов працювати на залізницю. На мою думку, зараз “Львівський залізничник” став значно цікавішим, ніж колись. Це видання завжди читаю з цікавістю і неодноразово такі ж позитивні відгуки чую від своїх колег по роботі. За 41 рік праці на залізниці маю багато товаришів, які трудяться в різних підрозділах залізниці, тож коли читаю на сторінках газети розповіді про своїх знайомих, виникає відчуття, немовби зустрівся з ними особисто.

Мені подобається, як журналісти редакції висвітлюють роботу, події, які відбуваються на нашій залізниці. Зазначу, що працівники нашого депо у час передплатної кампанії більше надають перевагу “Львівському залізничнику”, ніж іншій галузевій пресі, пояснюючи це тим, що життя Львівської залізниці їх цікавить більше.

Іванна ВОРОБЕЦЬ, старша медична сестра неврологічного відділення Клінічної лікарні Львівської залізниці:

– “Львівський залізничник” я передплачую впродовж 10 років. Дуже добре, що газета висвітлює не лише суто виробничі питання залізничного транспорту, а й профспілкову тематику, сферу культури, медицини на залізниці. Завдяки тематичній сторінці “Вісник профспілки” кожен залізничник може дізнатися про підсумки засідань президій, пленумів, професійних секцій, позицію дорожньої профспілки в багатьох важливих питаннях. На сторінках видання часто з цікавістю читаю матеріали про успіхи ансамблю “Сонечко”, “Чарівні струни”. Відзначу хорошу співпрацю газети із медиками – корисними є статті щодо профілактики сезонних захворювань, необхідності щеплень та чимало інших.

Важливою і потрібною в газеті є рубрика “Лікарняна каса інформує”, у якій регулярно висвітлюється робота цієї громадської організації.

Із виробничої тематики також черпаю багато корисного. Наприклад, коли запроваджувався електронний квиток, про це писали у багатьох газетах, але лише у “Львівському залізничнику” прочитала все із докладними роз’ясненнями нововведення. Із географії матеріалів бачу, що кореспонденти їздять по всіх регіонах, не оминаючи журналістською увагою навіть найвіддаленіші підрозділи залізниці.

Залюбки читаю матеріали в рубриці до 150-річчя магістралі “Історична екскурсія станціями Львівської залізниці”. Я запропонувала б редакції ввести рубрику, у якій друкувати матеріали про видатні постаті минулого. Молодим людям, які щойно почали працювати, було б цікаво прочитати про залізничників, які жили десятиліттями тому і досягли значних успіхів у залізничній галузі.

Катерина МИХАЛЕВИЧ, провідниця пасажирського вагонного депо Ковель:

– “Львівський залізничник” передплачую впродовж 5 років. Особливо мені подобається сфера культури – статті про концерти, виступи, святкові заходи, вірші про залізницю. Вважаю, що суто виробничої тематики у газеті вистачає (і вона, звісно, потрібна, адже газета є для залізничників), хочеться побільше читати життєві матеріали про людей. Залізничники не лише ведуть локомотиви, ремонтують вагони чи колію, у кожного з них є друга сторона життя – і часто вона є цікавішою. У людей на магістралі є багато талантів чи захоплень, і про них варто дізнатись іншим. У таких життєвих матеріалах людина “відкривається” зовсім по-іншому. Коли читаєш про машини – це одне, а коли про людське життя – зовсім інше, тут відразу з’являються певні почуття.

Цікавими для мене є і матеріали з історії залізничних станцій. Це дає змогу покращити краєзнавчі знання, адже не кожен із нас зможе самостійно відвідати ці станції.

Ярослав МИТУЛИНСЬКИЙ, бригадир Чортківської дистанції колії:

– Я постійний читач “Львівського залізничника” ось уже 33 роки, почав передплачувати, як тільки прийшов працювати на залізницю. Взагалі то газету читає вся моя сім’я і то віддавна – дружина

вже 26 років, а син – 15. Газету я читаю, як то кажуть, “від А до Я”. Зараз особливо цікаво дізнаватися, що відбувається на залізниці у рамках підготовки до Євро-2012. Із насолодою читаю статті про становлення залізниці, історичні нариси у газеті дуже фахово і захоплююче написані.

Не можу сказати, що серед тем і рубрик газети є щось зайве. Усе на своєму місці. Натомість, запропонував би давати до друку більше порад. Я, наприклад, живу в сільській місцевості, мої знайомі-колеги – теж. Нам цікаво було б прочитати на сторінках “Львівського залізничника” поради стосовно сільського господарства, наприклад, як зберегти урожай, доглядати, примножити його. Колись я навіть вирізав з газети і зби-

рав такі поради, та тепер вони, на жаль, зникли зі сторінок.

Ольга АРТЕМОВИЧ, квітковий касир станції Трускавець:

– Газету передплачую вже 5 років – відколи прийшла працювати на станцію Трускавець. Насамперед читаю про погоду – за моїми спостереженнями, вона у “Львівському залізничнику” найправдивіша з усіх синоптичних прогнозів. Завжди шукаю згадки про нашу станцію – читати про знайомих завжди цікаво. Загалом мені подобаються усі теми та рубрики у газеті, нема чогось, що недоречно чи зайвого. Хотіла б бачити у “Львівському залізничнику” інформацію про події, що відбуваються і поза залізницею. Наприклад, щось розважальне, якісь цікаві новини, курйози. Колись, пригадую, такі матеріали були, і мені вони дуже подобались. Ну і, звісно, дуже стала б у нагоді програма телепередач. Її, на мою думку, бракує найбільше.

Марія ФЕДОРЯК, чергова по станції Хриплин:

– На залізниці я працюю з 2003 року, з цього часу й познайомилася з газетою “Львівський залізничник”. Хоча, признаюся, не щороку передплачувала її, проте переглядати газету намагаюся

постійно, адже у ній висвітлюються різноманітні аспекти діяльності залізниці і її великого колективу. Можна для себе щось корисне почерпнути. Подобається, що на сторінках газети з’являються матеріали про людей, не тільки керівників, а простих складачів поїздів, оглядачів вагонів, слюсарів, зв’язківців чи монтерів колії. Таких матеріалів має бути якнайбільше. А ще варто, щоб у газеті було більше матеріалів із невеликих станцій. Там також є про що писати – цікава історія, працюють неординарні люди... Хотілося б, щоб було більше матеріалів про трудові досягнення колективів, тобто своєрідний обмін досвідом через газету, як колективи підрозділів вирішують спільні для всіх робочі проблеми. Добрим є те, що на останній сторінці друкуються привітання залізничників. Вітати колег у нашій газеті – це дуже гарна традиція: приємно і людині, і колективу.

Світлана КОЗАЧУК, заступник начальника станції Ягодин:

– Із газетою “Львівський залізничник” я познайомилася ще раніше, ніж почала працювати на залізниці. Я з родини залізничників, у якій нашу газету шанували здавна. Особисто я передплачую її з

1995 року. Цікавлять мене матеріали про роботу різних підрозділів, в тому числі і прикордонних станцій, а також про розбудову залізниці, запровадження нових технологій, статті на соціальну тематику. Щоб газета була ще цікавішою, хочеться, щоб у ній з’являлося більше матеріалів-роз’яснень із трудового законодавства. Всі інші аспекти життєдіяльності залізниці журналісти газети постійно висвітлюють на сторінках видання.

Від редакції. Редакція газети уважно розглянула усі побажання та зауваження і визнала їх слушними. Обов’язково врахуємо їх у подальшій роботі.